ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਡੀ. ਫਲਸ਼ੌ , ਅਤੇ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਜੇ.ਜੇ.

ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਸਾਹਨੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ,—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

S.C.A. 1959 ਦੀ 37-ਡੀ ਵਿੱਚ C. ਫੁਟਕਲ 746-ਡੀ 1960

3 ਜਨਵਰੀ, 1961

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ V)—ਆਰਡਰ 45. ਨਿਯਮ 7—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਵਾਲੀਅਮ V, ਅਧਿਆਇ 8-ਏ, ਨਿਯਮ 3—ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਅਧਿਆਇ XII, ਨਿਯਮ 1 ਏ, ਅਤੇ 3—ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ—ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 2,500 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਤੱਕ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ XII ਦੇ ਨਿਯਮ 1A ਅਤੇ 3 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਿਆਰੀ ਅੰਕੜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ 2,500 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘਟਾ ਸਕਣ /

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਾਲੀਅਮ 5, ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4 , ਅਧਿਆਇ VIII,, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਨਿਯਮ, ਭਾਗ II ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਰਡਰ XII ਅਤੇ ਨਿਯਮ 1(1)-A, 2- 3 ਅਤੇ 4

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਆਈ.ਐਮ. ਲਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਲਸ਼ੌ ਜੇ. - ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਸਾਹਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 133(l)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਫਿਟਨੈਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ 2,500 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਖੰਡ V ਦੇ ਅਧਿਆਇ 8-ਏ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਰਿਆਇਤ ਦਿਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ)/

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹਨ। ਉਸਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 19 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 133(1)(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਿੱਟਨੈੱਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਚੋਪੜਾ, ਜੇ. ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਲਗਭਗ ਇਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 15 ਫਰਵਰੀ 1960 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ / ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਲਗਭਗ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2,500 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਦਿੱਲੀ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਵਜੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ 50 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਅੰਤਰਿਮ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ।ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3 ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਮ੍ਹਾ

ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਕੇ. ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ ਅਤੇ ਜੇ. ਸੀ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960,ਨੂੰਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

"ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 2,500 ਰੁਪਏ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ/ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਖ਼ਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਗਈ।ਇਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ, 1950 ਦੇ ਆਰਡਰ X II ਦੇ ਨਿਯਮ 1A ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

ਇਹ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਵਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਤੁਰੰਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ 8-ਏ ਦੇ ਨਿਯਮ 3, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਾਲੀਅਮ V ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮ ਬੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੱਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਗਲੀ ਮਿਆਦ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਜਾਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ (ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੋਵੇ) 2,500 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ /

ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੀ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਨਹੀਂ।

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ, 1950 ਦਾ ਹੁਕਮ XII, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ: -

"(1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ X L V ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 132(1), 133(1) ਅਤੇ 135 ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

(1A) ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ X L V, ਨਿਯਮ 7(1)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਕਿਉਰਿਟੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, 2,500 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ।ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 5,000 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ /

* * * *

(3) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਕੇ, ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਦਾਲਤ, ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਨੂੰ 2,500 ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅੰਕੜੇ ਤੋਂ ਸਿਰਫ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲਾਗਤ ਮਿਆਰੀ ਅੰਕੜੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ 2,500 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਮਿਆਰੀ ਅੰਕੜੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਬਦਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਦੀਵਾਨੀ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਆਇ 8-ਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਾਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਰਥਾਤ ਆਦੇਸ਼ XII, ਨਿਯਮ 3 ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਸਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਵਿਕਲਪ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸ਼ਬਦ, "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ"। ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਗਲੇ ਉਪਬੰਧ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ

ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ । ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ "ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਓ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲੜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ 50 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਿਲ ਰਹੀ ਸੀ , ਗੈਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਖੰਡ V ਦੇ ਅਧਿਆਇ 8-ਏ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਰਡਰ XII ਦੇ ਨਿਯਮ 1A ਅਤੇ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਵਜੋਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ 500 ਰੁਪਏ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਘਟਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ 500 ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਆਪ ਚੁਕਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ /

ਐਸ.ਆਰ.ਸੀ. ਅਪੂਰ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਨੋਟ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ– ਸਥਾਨਕ ਭਾਸਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ